

ФЛОКІРУВАННЯ ЯК МЕТОД НАНЕСЕННЯ ЗАХИСНИХ ПОКРИТТІВ

Дробниця П.А., *студент*
Конотопський інститут СумДУ

Флокірування (від англ. flocking - клаптик, пучок) – це метод отримання захисних покриттів під впливом електростатичного поля. Флок одержують із віскози, акрилу, вовни, поліаміду та іншої сировини. Існує два типи флока: некалібрований (мелений) з волокнами різної довжини та калібрований (різаний), нитки якого нарізані з високою точністю. Для каліброваного флока стандарт довжини волокон складає від 0,2 до 5 мм. Перед нанесенням поверхню змазують клеєм. Залежно від матеріалу сировини флок може мати високі показники щодо світлостійкості (не вигорає в продовж 5 років), зносостійкості (після 10000 циклів тертя із поверхні покритої 732 мг флоку витерлося 23 мг), теплоізоляції (покриття товщиною 2 мм заміняє полістирол 10 мм), температури горіння (від 400 до 5000°C), поглинання звуку (середня величина складає 13%), перешкодження утворенню конденсату тощо.

Для електростатичного флокірування волокна, в процесі хімічної активації (відразу після фарбування), обробляються спеціальними електролітами. Тільки активоване волокно флока в електростатичному полі флокатора орієнтуються перпендикулярно поверхні клею "їжачком". Розроблений нами флокатор генерує високовольтне негативне електростатичне поле напругою від 30 до 70 кВ. Його собівартість становила у 8-10 разів менше ніж промислових аналогів.

Флокірування буває суцільним і вибіркоvim. Флоком можуть покриватися будь-які об'єкти за формою, матеріалом, структурою (плоскі або об'ємні). При суцільнім флокіруванні клеєм покривається вся поверхня об'єкта. При вибіркоvim флокіруванні клеєм покривається тільки частина (або частини) поверхні об'єкта, використовуючи графаретні методи.

Керівник : Бурик І.П., *ст.викладач КІ СумДУ*